

Sygn. akt I NO 141/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki (sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

w sprawie z odwołania J. M.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z dnia 7 listopada 2018 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na siedem wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 283, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 października 2019 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą Nr [...] z dnia 7 listopada 2018 r. działając na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 84 ze zm. dalej ustawa o KRS), postanowiła:

1. przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana B. A. F. , Pani B. G. F. , Pana P. W. O. , Pana G. P. , Pana A. S.

, Pani W. M. Z. oraz Pana M. Z. do pełnienia urzędu na siedem stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R.;

2. nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana G. D. B. , Pani K. A. B. , Pana T. M. B. , Pani E. S. B. , Pani B. M. B. , Pana J. P. D. , Pani M. A. G. K., Pana P. L. H. , Pani B. K. , Pani K. I. M. , Pana R. K. M. , Pani J. M. , Pani M. N. , Pana W. B. O. , Pani R. A. P. , Pana M. G. R. , Pani R. S. C. , Pani E. K. S. , Pani I. M. S., Pana A. S., Pani J. M. W. S., Pani A. A. Z. K. do pełnienia urzędu na siedem wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R..

Na siedem wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r. pod poz. 283, zgłosili się:

- Pan G. D. B. - sędziego Sądu Rejonowego w D.,
- Pani K. A. B. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pan T. M. B. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pani E. S. B. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pani B. M. B. - sędziego Sądu Rejonowego w R. - adiunkt WSPiA [...] Szkoła Wyższa w R.,

Szkoła Wyższa w R.,

- Pan J. P. D. - sędziego Sądu Rejonowego w L.,
- Pan B. A. F. - sędziego Sądu Rejonowego w K.,
- Pani M. A.G. K. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pani B. G. F. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pan P. L. H. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pani B. K.- sędziego Sądu Rejonowego w D.,
- Pani K. I. M. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pan R. K. M. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pani J. M. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pani M. N. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pan W. B. O. - sędziego Sądu Rejonowego w R.,
- Pan P. W. O. - sędziego Sądu Rejonowego w R., profesor nadzwyczajny Uniwersytetu [...] w K.,

Uniwersytetu [...] w K.,

- Pan G. P. - sędziego sądu okręgowego w Sądzie Rejonowym w R.,

- Pani R. A. P. - sędzia Sądu Rejonowego w R.,
- Pan M. G. R. - sędzia Sądu Rejonowego w R.,
- Pan A. S. - sędzia Sądu Rejonowego w T.,
- Pani R. S. C. - sędzia Sądu Rejonowego w R.,
- Pani E. K. S. - sędzia Sądu Rejonowego w R.,
- Pani I. M. S. - sędzia Sądu Rejonowego w K. ,
- Pan A. S. - sędzia Sądu Rejonowego w R.,
- Pani J. M. W. S. - sędzia Sądu Rejonowego w R.,
- Pani W. M. Z.- sędzia Sądu Rejonowego w R.,
- Pani A. A. Z. K. - sędzia Sądu Rejonowego w R.,
- Pan M. Z. - radca prawny - Okręgowa Izba Radców Prawnych w L..

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o KRS.

Na posiedzeniu w dniu 5 listopada 2018 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, wnikliwie je przeanalizował, omówił wszystkich zgłoszonych kandydatów, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie zespołu na Pana G. D. B. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią K. A. B. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana T. M. B. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią E. S. B. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią B. M. B. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana J. P. D. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana B. A. F. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią M. A. G. K. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią B. G. F. oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, na Pana P. L. H. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią B. K.

nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią K. I. M. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana R. K. M. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią J. M. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią M. N. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana W. B. O. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana P. W. O. oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, na Pana G. P. oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, na Panią R. A. P. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana M. G. R. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana A. S. oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, na Panią R. S. C. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią E. K. S. nie oddali głosów „za” ani „przeciw” oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią I. M. S. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana A. S. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią J. M. W. S. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Panią W. M. Z. oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, ani „wstrzymujących się”, na Panią A. A. Z. K. nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, oddając 4 głosy „wstrzymujące się”, na Pana M. Z. oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”.

Przedstawiając powyższe, zespół kierował się dyspozycją art. 35 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

Zespół, po zapoznaniu się z materiałami sprawy, omówieniu wszystkich kandydatur oraz przeprowadzeniu narady, postanowił jednogłośnie rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa przedstawienie Prezydentowi RP wniosku o powołanie Pani B. G. F. , Pana P. W. O. , Pana G. P., Pana A. S., Pani W. M. Z. , Pana M. Z. do pełnienia urzędu na siedem wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 283. Pozostali kandydaci nie uzyskali bezwzględnej liczby głosów.

Na podstawie analizy całokształtu dokumentacji zgromadzonej w tym postępowaniu nominacyjnym zespół uznał, że wysokie, wyróżniające i odpowiadające wymogom orzekania w sądzie okręgowym kwalifikacje posiadają obecnie Pani B. G. F., Pan P. W. O., Pan G. P., Pan A. S., Pani W. M. Z. oraz Pan M. Z.. Pozostali uczestnicy postępowania, tj. Pan G. D. B. , Pani K. A. B. , Pan T. M. B. , Pani E. S. B. , Pani B. M. B. , Pan J. P. D. , Pan B. A. F. , Pani M. A. G. K. , Pan P. L. H. , Pani B. K., Pani K. I. M., Pan R. K. M., Pani J. M., Pani M. N., Pan W. B. O., Pani R. A. P., Pan M. G. R., Pani R. S. C., Pani E. K. S., Pani I. M. S., Pan A. S., Pani J. M. W. S. oraz Pani A. A. Z. K. nie wypełniają, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosku o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego. Rekomendacja obejmuje sześciu kandydatów na siedem wolnych stanowisk.

Podjmując uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę, że wszyscy kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 63 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 52 ze zm. dalej u.s.p.).

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się także kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: ocenami kwalifikacyjnymi, doświadczeniem zawodowym kandydatów, a także opiniami przełożonych, ocenami ze studiów i egzaminu zawodowego a także uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

W dalszej części uchwały opisano szczegółowo wykształcenie, dotychczasowy przebieg kariery zawodowej oraz osiągnięcia ww. kandydatów.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa wszystkie osoby biorące udział w konkursie na wolne stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w R. spełniają wymagania stawiane kandydatom na stanowisko sędziego sądu okręgowego.

Jednakże, Pan B. A. F., Pani B. G. F., Pan P. W. O., Pan G. P., Pan A. S., Pani W. M. Z. oraz Pan M. Z. w najwyższym stopniu wypełnili wskazane w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS kryteria, do których należą przede wszystkim kwalifikacje merytoryczne oraz doświadczenie zawodowe, a także wszechstronna, stale pogłębianą wiedza prawnicza, którą umiejętnie wykorzystują w praktyce zawodowej.

Krajowa Rada Sądownictwa wzięła również pod uwagę oceny uzyskane przez kandydatów na dyplomach ukończenia wyższych studiów prawniczych oraz z egzaminów zawodowych. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apellacji [...].

Kolegium Sądu Apellacyjnego w [...] na posiedzeniu w dniu 23 lipca 2018 r. zaopiniowało pozytywnie: Pana G. D. B. (4 głosami „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” - 25 pkt), Panią K. a. B. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 31 pkt), Panią E. S. B. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 32 pkt), Panią B. M. B. (4 głosami „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” – 22 pkt), Pana J. P. D. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 25 pkt), Pana B. A. F. (4 głosami „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” - 20 pkt), Panią M. A. G. K. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 36 pkt), Panią B. G. F. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 23 pkt), Pana P. L. H. (5 głosami „za”, przy 1 głosie „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się” - 22 pkt), Panią B. K. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 28 pkt), Panią K. I. M. (5 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” - 26 pkt), Pana R. K. M. (4 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się” - 18 pkt), Panią J. M. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 29 pkt), Panią M. N. (3 głosami „za”, przy 3 głosach „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się” - 15 pkt), Pana W. B. O. (3

głosami „za”, przy 3 głosach „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się” - 16 pkt), Pana P. W. O. (5 głosami „za”, przy 1 głosie „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się” - 25 pkt), Panią R. A. P. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 30 pkt), Pana M. G. R. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 35 pkt), Panią R. S. C. (3 głosami „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się” - 16 pkt), Panią I. M. S. (5 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” - 25 pkt), Pana A. S. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 32 pkt), Panią J. M. W. S. (5 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” - 29 pkt), Panią W. M. Z. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 35 pkt), Panią A. A. Z. K. (6 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” - 32 pkt), natomiast negatywnie zaopiniowało: Pana T. M. B. (2 głosami „za”, przy 2 głosach „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”), Pana G. P. (2 głosami „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”), Pana A. S. (2 głosami „za”, przy 4 głosach „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się”), Panią E. K. S. (2 głosami „za”, przy 2 głosach „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”), Pana M. Z. (1 głosem „za”, przy 3 głosach „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”).

Na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apellacji [...] w dniu 10 września 2018 r. oddano na: Pana G. D. B. 15 głosów „za” oraz 7 głosów „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, Panią K. A. B. 20 głosów „za” oraz 7 głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się”, Pana T. M. B. 6 głosów „za” oraz 28 głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się”, Panią E. S. B. 31 głosów „za” oraz 3 głosy „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się”, Panią B. M. B. 16 głosów „za” oraz 9 głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, Pana J. P. D. 12 głosów „za” oraz 12 głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się” (1 głosie „nieważnym”), Pana B. A. F. 25 głosów „za” oraz 8 głosów „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się”, Panią M. A. G. K. 31 głosów „za” oraz 5 głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”, Panią B. G. F. 13 głosów „za” oraz 9 głosów „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, Pana P. L. H. 11 głosów „za” oraz 10 głosów „przeciw”, przy 20 głosach „wstrzymujących się”, Panią B. K. 17 głosów „za” oraz 9

głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się”, Panią K. K. I. M. 13 głosów „za” oraz 8 głosów „przeciw”, przy 20 głosach „wstrzymujących się”, Pana R. K. M. 8 głosów „za” oraz 14 głosów „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, Panią J. M. 16 głosów „za” oraz 12 głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się”, Panią M. N. 5 głosów „za” oraz 20 głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, Pana W. B. O. 9 głosów „za” oraz 14 głosów „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, Pana P. W. O. 9 głosów „za” oraz 12 głosów „przeciw”, przy 20 głosach „wstrzymujących się”, Pana G. P. 7 głosów „za” oraz 29 głosów „przeciw”, przy 5 głosach „wstrzymujących się”, Panią R. A. P. 17 głosów „za” oraz 8 głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” (1 głosie „nieważnym”), Pana M. G. R. 27 głosów „za” oraz 4 głosy „przeciw”, przy 10 głosach „wstrzymujących się”, Pana A. S. 7 głosów „za” oraz 22 głosy „przeciw”, przy 12 głosach „wstrzymujących się”, Panią R. S. C. 10 głosów „za” oraz 11 głosów „przeciw”, przy 20 głosach „wstrzymujących się”, Panią E. K. S. 4 głosy „za” oraz 25 głosów „przeciw”, przy 12 głosach „wstrzymujących się”, Panią I. M. S. 10 głosów „za” oraz 12 głosów „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, Pana A. S. 26 głosów „za” oraz 4 głosy „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się”, Panią J. M. W. S. 18 głosów „za” oraz 6 głosów „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się”, Panią W. M. Z. 31 głosów „za” oraz 4 głosy „przeciw”, przy 6 głosach „wstrzymujących się”, Panią A. A. Z. K. 24 głosy „za” oraz 4 głosy „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się”, Pana M. Z. 3 głosy „za” oraz 23 głosy „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się”.

Wprawdzie Pan G. P., Pan A. S. oraz Pan M. Z. otrzymali negatywne opinie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] oraz niższe niż pozostali wybrani kandydaci poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...], jednakże - w ocenie Rady - w obliczu zdobytego przez nich bogatego doświadczenia życiowego i zawodowego, a także stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez Pana G. P. oraz Pana A. S., nie było to kryterium decydujące w niniejszym postępowaniu i ocena środowiska sędziowskiego nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dotyczącym tych kandydatów.

W trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 6 listopada 2018 r. na:

- Pana G. D. B. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 9 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią K. A. B. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana T. M. B. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 9 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią E. S. B. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią B. M. B. oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 8 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana J. P. D. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana B. A. F. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 9 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią M. A. G. K. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 9 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią B. G. F. oddano 12 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 1 głos „wstrzymujący się”, przy braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Pana P. L. H. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią B. K. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią K. I. M. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana R. K. M. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią J. M. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią M. N. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana W. B. O. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana P. W. O. oddano 11 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 2 głosy „wstrzymujące się”, przy braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów,

- Pana G. P. oddano 12 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 1 głos „wstrzymujący się”, przy braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów,

- Panią R. A. P. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 9 głosów „wstrzymujących się”, przy 3 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana M. G. R. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana A. S. oddano 13 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, przy braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów,

- Panią R. S. C. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią E. K. S. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 9 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią I. M. S. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana A. S. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią J. M. W. S. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią W. M. Z. oddano 13 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, przy braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,

- Panią A. A. Z. K. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 10 głosów „wstrzymujących się”, przy 2 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana M. Z. oddano 10 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, oddając 3 głosy „wstrzymujące się”, przy braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów.

W związku z tym, że w pierwszym głosowaniu tylko sześcioro kandydatów uzyskało wymaganą bezwzględną większość głosów, a niniejszy konkurs dotyczy siedmiu wolnych stanowisk sędziowskich, Wiceprzewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 7 listopada 2018 r., na podstawie § 12 ust. 4 pkt 1 Regulaminu zarządził ponowne głosowanie nad: Panem G. D. B., Panem T. M. B. Panią B. M.

B. , Panem B. A. F. , Panią M. A. G. K. oraz Panią E. K. S. , na których oddano największą liczbę głosów „za”, poza Panią B. G. F. , Panem P. W. O. , Panem G. P. , Panem A. S., Panią W. M. Z. oraz Panem M. Z. , którzy uzyskali bezwzględną liczbę głosów w pierwszym głosowaniu.

W wyniku tego głosowania na:

- Pana G. D. B. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” oraz 3 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana T. M. B. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się” oraz 3 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią B. M. B. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się” oraz 3 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Pana B. A. F. oddano 15 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów,

- Panią M. A. G. K. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się” oraz 3 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- Panią E. K. S. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” oraz 3 głosach „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

W związku z powyższym w drugim głosowaniu wymaganą bezwzględną większość głosów uzyskał Pan B. A. F. .

Odwołaniem z dnia 5 lutego 2019 r. Skarżąca zaskarżyła punkt pierwszy, w zakresie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R. Pana B. A. F. , Pana M. Z., co do punktu drugiego w zakresie nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R. J. M. .

Zaskarżonej uchwale zarzuciła naruszenie:

1. art. 2, art. 32 ust. 1, art. 60 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, przez niezastosowanie przy ocenie kandydatów na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R. ustawowych reguł i kryteriów, w tym kryteriów jednolitych i wystarczająco obiektywnych, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania i zasadom demokratycznego państwa prawa, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, które to naruszenie miało wpływ na wynik postępowania, gdyż doprowadziło do tego, że kandydatura odwołującej się nie została przedstawiona Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do powołania do objęcia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R.;

2. art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o KRS, przez brak wszechstronnego rozważenia sprawy polegający na:

1. pominięciu okoliczności, że w ocenie kwalifikacyjnej sporządzonej przez sędziego wizytatora przygotowanie zawodowe i doświadczenie odwołującej się zostało ocenione na wysokim poziomie, zaś kontrkandydaci przedstawieni z wnioskiem o powołanie - w ocenie Rady - są najlepszymi w niniejszej procedurze, gdy tymczasem uchwała nie wyjaśnia pominięcia wniosków oceny kwalifikacyjnej dotyczącej skarżącej,

2. pominięciu w opiniowaniu kandydatów oceny predyspozycji do pełnienia urzędu sędziowskiego, w tym faktu, że od 1 sierpnia 1997 r. odwołująca się nieprzerwanie orzeka w sprawach z zakresu prawa cywilnego, od października 1997 r. do 1 lipca 2014 r. w sprawach rodzinnych, następnie w sprawach cywilnych, z tym że w okresie styczeń - czerwiec 2014 r. jednocześnie orzekała w V Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w R. i od 1 grudnia 2017 r. do chwili obecnej jest ona na delegacji w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w R., zaś procesem nominacyjnym objęte są trzy miejsca przeznaczone dla I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w R.,

3. pominięciu szeregu elementów doświadczenia zawodowego odwołującej się, w tym:

1. wykonywania pracy z niekwestionowanym zaangażowaniem zawodowym, dużej pracowitości, rzetelności w połączeniu ze sprawną realizacją obowiązków związanych z pełnionymi funkcjami - nadzorowanie domów pomocy społecznej, egzaminowanie aplikantów radcowskich, przeprowadzanie egzaminu adwokackiego, pełnienie funkcji koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka, sędziego specjalisty do rozpoznawania spraw o uprowadzenie dziecka na podstawie Konwencji sporządzonej w Hadze z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, tj. wszystkich spraw należących do apelacji rzeszowskiej (cztery sądy okręgowe),

2. wykonywania pracy orzeczniczej w ramach delegowania przez Prezesa Sądu Okręgowego w R. do pełnienia obowiązków orzecznich w Sądzie Okręgowym w R. w V Wydziale Odwoławczym w okresie styczeń - czerwiec 2014 r., w ramach jednodniowych delegacji oraz w I Wydziale Cywilnym tego Sądu (wskazanym jako sąd specjalizujący się w rozpoznawaniu spraw z wyżej wymienionej Konwencji Haskiej w apelacji [...]), od 1 grudnia 2017 r. do chwili obecnej, co było poprzedzone pozytywną oceną osoby skarżącej, w tym przez Ministra Sprawiedliwości i wpływa na posiadane doświadczenie zawodowe, w szczególności w stosowaniu przepisów prawa na etapie postępowania pierwszo-instancyjnego jakim zajmuje się sąd okręgowy, w tym prawa międzynarodowego,

3. kwalifikacji zawodowych uzyskiwanych w ramach szeregu szkoleń i studiów podyplomowych, w tym wielu szkoleń międzynarodowych, wymiany sędziowskiej w ramach EJN, znajomości języków obcych podczas wyeksponowania takich elementów w przypadku kontrkandydatów,

4. opinii Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] oraz opinii Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], dokumentów przedłożonych w toku postępowania, tj.: opinii bezpośredniego przełożonego odwołującej się - Prezesa Sądu Rejonowego w R., opinii Dyrektorów Domów Opieki Społecznej w R., opinii Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w R.;

d) przyjęciu, że odwołująca się jest gorszym kandydatem w stosunku do rekomendowanych osób, co uzasadnia nieprzedstawienie jej wniosku Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego, podczas gdy okoliczności te pozostają w sprzeczności z dokumentami złożonymi do konkursu;

1. art. 42 ust. 1 ustawy o KRS przez sporządzenie uzasadnienia uchwały w sposób uniemożliwiający poznanie motywów jej podjęcia, przez brak wyczerpującego wyjaśnienia z jakich powodów Rada dokonała wyboru kandydatów, którzy w przeciwieństwie do odwołującej się nie uzyskali tak wysokiego poparcia środowiska sędziowskiego oraz posiadają mniejsze doświadczenie zawodowe, w szczególności w stosowaniu przepisów prawa, w odniesieniu do rekomendowanych, tj. Pana B. A. F. i Pana M. Z. (z wyjątkiem głosowania Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...] dotyczącego tylko Pana B. A. F.);

2. art. 35 ust. 1 ustawy o KRS w zw. z art. 20a § 1 u.s.p., przez brak przedstawienia kompletnej opinii i pozbawienie odwołującej się uzyskania większej liczby głosów i finalnie wadliwie przeprowadzonego głosowania dnia następnego, bez uwzględnienia jej osoby.

Wniosła o uchylenie uchwały w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

W uzasadnieniu wskazała, że doszło do podjęcia zaskarżonej uchwały w sposób wskazujący na nieprzestrzeganie przez Radę przywołanych reguł dostępu do służby publicznej. Dokonując oceny poszczególnych kandydatur w tym w szczególności Pana M. Z. i Pana B. A. F. oraz Skarżącej, jako równoprawnych uczestników procedury nominacyjnej, w ocenie Skarżącej, Krajowa Rada Sądownictwa nie zastosowała przejrzystych, jednolitych i sprawiedliwych kryteriów selekcyjnych. Wskazała, że przedstawienie jej kandydatury w treści uchwały pomijało szereg danych wynikających z dokumentów - co świadczy o braku wszechstronnej oceny sprawy przez Radę i naruszeniu zasady swobodnej oceny całości materiału. W tym zakresie wskazała: na pominięcie wykonywania pracy

orzeczniczej na wysokim poziomie w połączeniu ze sprawną realizacją obowiązków związanych z pełnionymi funkcjami - nadzoru nad DPS, funkcji koordynatora do spraw międzynarodowych w sprawach cywilnych i praw człowieka, sędziego specjalisty orzekającego w sprawach z Konwencji sporządzonej w Hadze, a dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę; pominięciu faktu wykonywania pracy orzeczniczej w ramach delegowania przez Prezesa Sądu Okręgowego w trybie art. 77 § 9 u.s.p. do pełnienia obowiązków orzeczniczych w Sądzie Okręgowym w R. w V Odwoławczym Wydziale Cywilnym w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. oraz delegowania przez Ministra Sprawiedliwości w trybie art. 77 § 1 pkt 1 u.s.p. do pełnienia obowiązków orzeczniczych od dnia 1 grudnia 2017 r. do chwili obecnej, co było poprzedzone pozytywną oceną pracy Skarżącej, w tym przez Ministra Sprawiedliwości, który decydował o powierzeniu obowiązków orzeczniczych w tutejszym Sądzie Okręgowym na kolejny okres delegacji i wpływa na posiadane doświadczenie zawodowe, w szczególności w stosowaniu przepisów prawa na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego jakim zajmuje się Sąd Okręgowy I Wydział Cywilny, w tym rozpoznawanie spraw z w/w Konwencji; pominięciu kwalifikacji zawodowych uzyskiwanych w ramach wieloletnich szkoleń i studiów podyplomowych w tym wielu szkoleń międzynarodowych podczas wyeksponowania takich elementów w przypadku kontrkandydatów; pominięciu dokumentów przedłożonych w toku postępowania jakim były opinie pochodzące od różnych osób z którymi dotychczas współpracowała.

W ocenie Skarżącej, uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie zawiera dostatecznego uzasadnienia zastosowania przez Krajową Radę Sądownictwa w przedmiotowej procedurze konkursowej dostatecznie przejrzystych kryteriów oceny ujawnionych w ustalonym wzorcu minimalnych kwalifikacji, umiejętności, postaw i cech kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie. Rada nie wskazała, które z elementów oceny kwalifikacyjnej dyskwalifikowały Skarżącą jako kandydatkę na wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego, nie podała również jakie elementy aktywności zawodowej stały się podstawą negatywnej oceny przydatności na tym stanowisku, ani z jakiego powodu nie wzięła pod uwagę wyników głosowania w kolegium i zgromadzeniu ogólnym sędziów właściwego

sądu, które w Jej przypadku były zdecydowanie korzystne. Wszystkie powyższe elementy świadczą o nierównym traktowaniu kandydatów, którzy zgłosili wnioski o powołanie ich do pełnienia urzędu sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w R. ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 283 i dopuszczeniu się przez Krajową Radę Sądownictwa zarzuconych w odwołaniu naruszeń przepisów postępowania.

Podniosła, że Rada nie wzięła pod uwagę że jest jedynym sędzią (wg. jej wiedzy) spośród wszystkich kandydatów w niniejszym konkursie z doświadczeniem wieloletnim zarówno w wydziale rodzinnym i cywilnym. Jej zdaniem, Pan B. A. F. i Pan M. Z. są zdecydowanie stażem młodsi od Skarżącej, a w szczególności nie wykazali się doświadczeniem zawodowym w sprawach, które są rozpoznawane przez Sąd Okręgowy w R. I Wydział Cywilny w takim zakresie jak Odwołująca się nie udokumentowali takiej ilości i takiego rodzaju odbytych szkoleń, w tym z prawa międzynarodowego jak Skarżąca oraz faktu znajomości języków obcych. Pominięcie przez Radę powyższych okoliczności nie może służyć dobru wymiaru sprawiedliwości i winno być poddane ponownej weryfikacji.

Pismem z dnia 26 marca 2019 r. Rada wniosła o oddalenie odwołania w całości, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Odpowiedź na odwołanie wniósł także uczestnik postępowania B. A. F. wskazując na bezzasadność zarzutów odwołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o KRS, uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Wynikające z tego przepisu prawo zaskarżenia uchwał Rady dotyczy zatem uchwał podejmowanych w sprawach należących do jej kompetencji, w tym w wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o KRS sprawach o rozpatrzenie i ocenę kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych. Ustanowienie trybu odwoławczego do Sądu Najwyższego

od uchwał Rady sprawia, że przedmiot postępowania w kwestii oceny kandydata i przedstawienia wniosku o jego powołanie na stanowisko sędziego ma charakter sprawy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, która powinna podlegać kontroli sądowej w zakresie właściwym tego rodzaju sprawom, tj. pod kątem legalności i przestrzegania stosownych procedur prawnych oraz poszanowania praw obywateli, w tym wynikających z art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji RP, zasad równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania oraz demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej.

Nie ulega wątpliwości, że procedura wyboru kandydata na urząd sędziego przez Krajową Radę Sądownictwa ma charakter konkursowy, która ma wyłonić najlepszego kandydata. Z dotychczasowej, jednolitej linii orzeczniczej wynika, że zakres kognicji Sądu Najwyższego w przedmiocie oceny uchwał Krajowej Rady Sądownictwa obejmuje wyłącznie badanie, czy uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem. Natomiast Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego oceniania sprawy rozstrzygniętej w uchwale (por. wyroki Sądu Najwyższego z 20 października 2009 r., III KRS 13/09; z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/11; z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/12; z 12 lutego 2014 r., III KRS 1/14; z 4 kwietnia 2013 r., III KRS 173/13; z 4 kwietnia 2013 r., III KRS 172/13, z 15 maja 2013 r., III KRS 197/13). Badaniu podlega zatem, co do zasady, jedynie procedura podjęcia uchwały, a nie przesłanki, które zadecydowały o jej treści.

Należy podkreślić, że katalog kryteriów wyboru kandydata na stanowisko sędziego, wymienionych w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, nie ma wyczerpującego charakteru i - poza wyeksponowaniem kwalifikacji kandydatów - nie hierarchizuje przymiotów, jakimi powinna odznaczać się osoba ubiegająca się o to stanowisko (zamiast wielu zob. wyroki Sądu Najwyższego z 31 sierpnia 2017 r., III KRS 19/17; z 13 maja 2017 r., III KRS 13/17; z 20 kwietnia 2017 r., III KRS 7/17; z 6 października 2015 r., III KRS 51/15).

W przypadku zatem dochowania przez Radę procedur ustawowych, Sąd Najwyższy nie może dokonywać oceny dlaczego te, a nie inne kryteria, miały charakter decydujący. W szczególności, jeżeli w zakresie poszczególnych kryteriów i ich całościowej oceny poszczególni kandydaci nie wykazują różnic, które mogłyby uzasadniać przyjęcie naruszenia procedury lub przekroczenie granic

swobodnego uznania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2016 r., III KRS 27/16), Sąd Najwyższy nie może zastępować KRS w wyborze najlepszych kandydatów, gdyż nie ma kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydata na sędziego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2014 r., III KRS 43/14).

Z orzecnictwa Sądu Najwyższego wynika, że doświadczenie zawodowe stanowi podstawowe kryterium, jakie Krajowa Rada Sądownictwa powinna brać pod uwagę przy ocenie kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie. Nie jest to jednak jedyne kryterium, jakie uwzględnia Rada podejmując decyzję o wyborze. Ponadto, żadne z kryteriów przyjętych przez KRS przy ocenie kandydatów do pełnienia urzędu sędziego nie ma charakteru decydującego a decyduje ocena całościowa wynikająca z łącznego zastosowania tych kryteriów (wyroki Sądu Najwyższego z 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10; z 27 sierpnia 2014 r., III KRS 36/14). W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko że, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, Rada rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone kandydatury łącznie. Wyłonienie kandydata, który ma zostać przedstawiony do nominacji sędziowskiej nie ma cech bezpośredniej rywalizacji poszczególnych kandydatów między sobą. Nie chodzi o szczegółowe porównanie każdego z każdym, tak żeby ważone były cechy kandydata przedstawionego z każdym z tych, którzy nie przeszli procedury z pozytywnym skutkiem. Ostateczne stanowisko Rady, któremu daje wyraz uchwała, odzwierciedla sumę wielu cech każdego z kandydatów dającą obraz jednego, jako „najlepszego” ze wszystkich (wyroki Sądu Najwyższego z 5 września 2013 r., III KRS 212/13; z 24 września 2014 r., III KRS 43/14, z 15 maja 2013 r., III KRS 197/13).

Tym samym, ocena przydatności kandydata należy do Rady, a jeżeli została dokonana przy pomocy właściwych kryteriów i nie doszło do naruszenia przepisów postępowania mogących mieć wpływ na jego wynik, Sąd Najwyższy jedynie sprawdza, czy przy użyciu tych kryteriów Rada nie przekroczyła granic swobodnego uznania (wyrok Sądu Najwyższego z 13 lipca 2012 r., III KRS 17/12). W konsekwencji KRS może wyżej ocenić tych kandydatów, którzy mając krótszy łączny staż wykonywania obowiązków zawodowych od innych kandydatów,

przez dłuższy okres czasu wykonywali prace i zadania istotne z punktu widzenia wykonywania obowiązków sędziowskich. Rada może także różnicować ocenę kandydatów w zależności od charakteru i wagi doświadczenia zawodowego istotnego dla pełnienia urzędu sędziego, wynikającego z wykonywania prac o różnym ciężarze gatunkowym oraz w różnych instytucjach wymiaru sprawiedliwości.

Przenosząc te ogólne uwagi na grunt rozpoznawanej sprawy, należy stwierdzić, że Krajowa Rada Sądownictwa, rozpatrując i oceniając kandydatury zgłoszone na wolne stanowiska sędziowskie w Sadzie Okręgowym w R., dysponowała obszerną dokumentacją dotyczącą poszczególnych osób biorących udział w konkursie.

Z treści uzasadnienia uchwały wynika, że podejmując uchwałę Rada kierowała się przede wszystkim ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów i w tym zakresie dysponowała całościową wiedzą o przebiegu ścieżki zawodowej Odwołującej się i pozostałych kandydatów.

Uzasadnienie zaskarżonej uchwały oraz dokumenty obrazujące przebieg postępowania przed Radą pozwalają przyjąć, że rozstrzygnięcie, które zapadło w kwestionowanej uchwale, zostało podjęte nie tylko po wszechstronnym rozważeniu całości zgromadzonego materiału dowodowego, ale także z zachowaniem prawidłowego toku postępowania przed Radą i po uwzględnieniu przez Radę wszystkich ustawowych kryteriów oceny uczestniczących w tym postępowaniu kandydatów. W szczególności Sąd Najwyższy nie widzi podstaw do stwierdzenia, że Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się przy odmowie przedstawienia kandydatury Odwołującej się Prezydentowi RP niejednolitymi kryteriami lub że pominęła część kryteriów.

Za niezasadne należy uznać, podnoszone w kontekście art. 33 ust. 1 ustawy o KRS, zarzuty Skarżącej, że Rada dokonała rozpatrzenia i oceny jej kandydatury, bez wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy, z pominięciem całości zgromadzonej dokumentacji. Wykonując kompetencję rozpatrzenia i oceny kandydatury skarżącej (art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o KRS) oraz obowiązek wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy w zakresie wynikającym ze wskazań Sądu Najwyższego (art. 33 ust. 1 ustawy o KRS) i na podstawie

kryteriów uznanych za najistotniejsze w postępowaniu konkursowym (art. 35 ust. 2), Rada dokonała - w procedurze głosowania - oceny kandydatury Skarżącej, bez przekroczenia granic przysługującego jej swobodnego uznania. Oceny tej nie może podważyć przeciwstawienie jej przez skarżącą własnej oceny, opartej na tym samym materiale, jednakże przy odmiennych wnioskach z niego wyprowadzonych, gdyż ta należy do wyłącznej kompetencji Rady. Co jednak szczególnie istotne, poparcie udzielone odwołującej się przez środowisko sędziowskie jest tylko jednym z kryteriów oceny kandydatów na stanowiska sędziowskie, zatem nie może być uznane za kryterium decydujące o wyborze konkretnego kandydata (por. wyroki Sądu Najwyższego z 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10; z 27 sierpnia 2014 r., III KRS 36/14).

Artykuł 42 ust. 1 ustawy o KRS stanowi, że uchwały Rady w sprawach indywidualnych wymagają uzasadnienia, jednakże nie określa wymaganej treści tego uzasadnienia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się, że celem uzasadnienia uchwały w indywidualnej sprawie jest przedstawienie przesłanek, którymi kierowała się Rada podejmując rozstrzygnięcie zawarte w uchwale i wykazanie, że uchwała została podjęta po wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2013 r., III KRS 172/13, niepubl. i orzeczenia w nim powołane). Uzasadnienie zaskarżonej uchwały spełnia te wymagania i pozwala na prześledzenie toku wyłaniania przez Radę zwycięzcy konkursu oraz poznanie argumentów, którymi kierowała się KRS dokonując tego wyboru. Uzasadnienie uchwały nie może być powtórzeniem całego zgromadzonego materiału sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2017 r., III KRS 37/16, LEX nr 2258029).

Uzasadnienie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa ograniczone do szczegółowego przedstawienia kandydatur wybranych w głosowaniu nie stanowi naruszenia prawa również dlatego, że uchwała jest aktem podejmowanym przez organ kolegialny. Wyniki takiego głosowania trudno przedstawić w formie uzasadnienia, gdyż niemożliwe jest jednoznaczne ustalenie rzeczywistych intencji poszczególnych głosujących. W takim przypadku kontrola sądowa musi ograniczać się do oceny, czy zachowane zostały podstawowe reguły proceduralne, a te nie zostały naruszone.

Z tej przyczyny subiektywne poczucie pokrzywdzenia kandydata do objęcia wolnego stanowiska sędziego nie może stanowić usprawiedliwionej podstawy odwołania od uchwały KRS o nieprzedstawieniu Prezydentowi RP wniosku o powołanie na wakujące stanowisko sędziowskie, jeżeli odwołujący się nie sformułował uzasadnionych zarzutów, które potwierdzałyby rzeczywiste stosowanie wobec jego kandydatury nierównych lub dyskryminujących go kryteriów dostępu do wakujących stanowisk sędziowskich w porównaniu do innych kandydatów zgłoszonych w tej samej procedurze konkursowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r., III KRS 21/12). Weryfikacja kwalifikacji poszczególnych kandydatów ubiegających się o stanowiska sędziowskie należy wyłącznie do Rady, a podstaw do twierdzenia, że zostały przekroczone granice swobodnego uznania, nie mogą stanowić odmienne - z natury subiektywne - zapatrywania w odniesieniu do własnych osiągnięć, walorów i przymiotów.

Nie zostały wreszcie naruszone zaskarżoną uchwałą art. 2, 32, 60 Konstytucji RP. Przedmiotem ochrony wynikającej z tych przepisów jest przede wszystkim formalny aspekt dostępu do służby, a więc związany z przestrzeganiem jednolitych kryteriów i procedur postępowania, a nie sama ocena kwalifikacji, czy też wiarygodności danej osoby z punktu widzenia kryteriów stosowanych w ramach tego postępowania. Dokonywana przez Sąd Najwyższy kontrola sądowa nie stwarza natomiast podstaw do wkraczania w zakres kompetencji KRS w tych kwestiach. Jak to już również wyżej podniesiono, Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydata na sędziego (a tym bardziej jego kontrkandydatów).

Sąd Najwyższy zauważa, że art. 32 ust. 1 Konstytucji RP statuuje zasadę równości wszystkich wobec prawa i równości traktowania wszystkich przez władze publiczne oraz zakazuje dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Z tego względu kontrola sądowa postępowania przed Radą w zakresie jej zgodności z tym przepisem powinna sprowadzać się do oceny, czy wszyscy kandydaci uczestniczący w procedurze konkursowej byli traktowani jednakowo oraz czy żaden z nich nie był w jakikolwiek sposób dyskryminowany. Przedmiotem ochrony wynikającej z art. 60 Konstytucji RP jest zaś przede wszystkim formalny aspekt dostępu do służby, związany

z przestrzeganiem jednolitych kryteriów i procedur postępowania, a nie sama ocena kwalifikacji czy też wiarygodności danej osoby z punktu widzenia kryteriów stosowanych w ramach tego postępowania. Dlatego sądowa kontrola dokonywana przez pryzmat wymienionego przepisu nie stwarza podstaw do wkraczania w zakres kompetencji Krajowej Rady Sądownictwa, ponieważ mogłoby to oznaczać naruszenie konstytucyjnych uprawnień i kompetencji Rady wynikających z art. 179 Konstytucji RP (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 maja 2008 r., SK 57/06, OTK-A 2008 nr 4, poz. 63). Ochrona sądowa udzielana kandydatowi na określone stanowisko sędziowskie winna zatem obejmować kontrolę postępowania przed Radą pod względem jego zgodności z prawem, a więc musi być ograniczona do oceny zgodności z prawem zastosowanej in casu procedury oceny kandydatury bądź kandydatów i w efekcie przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie lub odmowy objęcia danego kandydata takim wnioskiem. Poddanie kontroli sądowej wyników postępowania przed KRS w takiej indywidualnej sprawie nie może natomiast oznaczać, że sąd uczestniczyłby w decydowaniu o obsadzie określonego stanowiska sędziowskiego.

Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji zawodowych i moralnych kandydata do pełnienia urzędu sędziego, zatem samo niezadowolenie lub subiektywne poczucie pokrzywdzenia nie stanowi usprawiedliwionej podstawy odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, jeżeli Odwołująca się nie wskazała uzasadnionych zarzutów, które potwierdzałyby rzeczywiste zastosowanie wobec jej kandydatury nierównych lub dyskryminujących kryteriów dostępu do wakujących stanowisk sędziowskich w porównaniu do innych kandydatów zgłoszonych w tej procedurze konkursowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2009 r., III KRS 6/08, LEX nr 523533).

Reasumując, zdaniem Sądu Najwyższego KRS podejmując zaskarżoną uchwałę nie naruszyła wskazanych w odwołaniu przepisów. Skarżąca podjęła polemikę dotyczącą oceny materiału dowodowego, mającą wykazać jej lepsze kwalifikacje do pełnienia funkcji sędziowskiej. Nie wykazała zaś, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa.

Z powyższych względów odwołanie - wobec niewykazania sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem - podlega oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS.

I.n